

ТАҚРИЗ

**ба автореферати Гаффорзода Илҷон Гаффор дар мавзӯи
«Проблемаҳои вазъи ҳуқуқии кӯдак тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии
Тоҷикистон: таҳқиқоти сивилистӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – ҳуқуқи
гражданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ
хусусӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст**

Аз таърих ба мо маълум аст, ки ба кӯдак ва вазъи ҳуқуқии ӯ таваҷҷуҳи хосса зоҳир гардида, масъала пайваста таҳти омӯзишу таҳлил қарор дошт. Бо густариши муносибатҳои ҷамъиятӣ иштироқи кӯдак дар муомилот васеъ гардида, мувофиқан проблемаҳои нав ба нав ба вуҷуд омаданд, ки ҳалли ҳуқуқии онҳо дар сатҳи назариявӣ ва қонунгузорӣ зарурати замон мебошад. Новобаста ба таҳқиқоти мавҷуда, рушди қонунгузорӣ дар ин самт, аз ҷумла баъд аз қабули Конвенсия дар бораи ҳуқуқи кӯдак ва мувофиқан рушд намудани қонунгузорию миллии давлатҳо дар ҷодаи вазъи ҳуқуқи кӯдак то ҳанӯз арзёбии дақиқи мақоми иштироқи кӯдак дар муносибатҳои ҳуқуқӣ, махсусан муносибатҳои ҳуқуқи хусусӣ, ҷой надорад. То ҳол бахшо атрофи қобилияти субъект будани кӯдак идома дошта, баъд аз инкишофи институти масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд дар Тоҷикистон проблема мубрамтар гардид. Зеро, тавре диссертант низ қайд намудааст (с.11, 15 ва ғайра), вазъи ҳуқуқии кӯдак аз сарҳади ҳуқуқи уҳдадорихои падару модар нисбат ба фарзандон вобастагии объективӣ дорад.

Гузашта аз он, бинобар набудани муносибати комплексӣ нисбат ба масъала “парокандагӣ”-и вазъи ҳуқуқи кӯдак дар соҳаҳои алоҳида низ ба мушоҳида расида, ин боиси хатари рушди бенизоми минбаъдаи қонунгузорӣ мегардад. Аз ин рӯ, бояд масъала дар ҳамбастагӣ мавриди

баррасӣ қарор гирифта, ба он баҳои мукаммали илмию назариявӣ дода шавад.

Бо фикри муаллиф розӣ шудан мумкин аст, ки “муомилоти муосири граждани низ талаб менамояд, ки нисбат ба вазъи ҳуқуқии кӯдак муносибати васеътар ба роҳ монда шавад” (с.3).

Гуфтаҳои боло шаҳодати мубрами вазъи ҳуқуқии кӯдак дар назария ва амалия буда, таҳқиқоти гузаронидашуда саривақтӣ мебошад.

Дар заминаи мубрамии масъала мақсади таҳқиқот муайян шудааст, ки он аз коркард ва асосноккунии асосҳои назариявӣ оид ба ҳуқуқҳои кӯдак, инчунин муайян намудани проблемаи илмӣ ва амалие, ки ҳангоми амалигардонӣ, ҳимоя ва ҳифзи онҳо пайдо мешаванд ва пешниҳоди тавсияҳо, ки барои такмил додани муқаррароти дахлдори қонунгузори амалкунандаи граждани ва оилавии Тоҷикистон равона карда шудааст, иборат мебошад.

Бояд зикр намуд, ки ба тӯфайли дуруст муайян шудани мақсаду вазифаҳои таҳқиқот муаллиф ба натиҷаҳои дилхоҳ ноил гардида, як қатор навгонихоро дар назария ва амалия вобаста ба мавзӯи пешкаш намудааст.

Воқеан ҳам, дар доираи рисолаи мазкур аввалин маротиба дар илми сивилистии ватани масъалаҳои танзими ҳуқуқҳои кӯдак дар масири таърих ва таносуби таҷрибаи андӯхта бо тафаккури миллии ҳуқуқӣ таҳлил мегарданд. Ғайр аз ин, таҳлили ҷиддии ҳуқуқии муқоисавии мафҳумҳои «кӯдак», «ноболиғ», «хурдсол» ва дигар мафҳумҳои ҳамҷавор дар концепсияи ҳуқуқҳои кӯдак гузаронида шудааст. То ҳол масъалаи мазкур бинобар зарурати танзим ва ё зарурати мавридӣ баррасӣ гардида, таҳлили ҳаматарафа ва аз лиҳози концептуалӣ ҷой надошт.

Аз ҷониби диссертант проблемаи вазъи ҳуқуқии кӯдак дар муносибатҳои ҳуқуқии хусусӣ таҳқиқ гардида, масъалаи амалигардонии ҳуқуқ ва уҳдадорихи кӯдак дар муносибатҳои алоҳидаи ҳуқуқии хусусӣ таҳлил шуда, механизмҳои ҳифзи ҳуқуқҳои кӯдак коркард гаштаанд. Дар натиҷаи чунин таҳлил проблемаи калони илмии муайян намудани вазъи

хукукии кӯдак дар низоми арзишҳои хукукии илми сивилистика ҳал карда шудааст, ки дорои аҳамияти назариявӣ ва амалӣ мебошад.

Чанбаи дигари дастоварди муаллиф дар он аст, ки қонунгузори амалкунандаи граждани ва оилавӣ дар иртибот бо коркардҳои назариявии аз ҷониби мутахассисони назарияи ҳуқуқ ва илмҳои соҳавӣ амалишуда таҳлил гардида, дар натиҷа фаҳмиши муаллифии «кӯдак»-ро дар ҳуқуқи граждани ва оилавӣ муайян карда шудааст. Ҳамзамон бо нишон додани ягонагии мафҳумҳои дар ин ҷода истифодашаванда ба вазъи ҳуқукии гуногун ишора шуда, бо ҳамин хусусиятҳои ин зухуроти ҳуқуқӣ ошкор гардидааст.

Дар автореферат дигар дастовардҳоро низ нишон додан мумкин аст. Хусусан, тавачҷуҳи моро бештар тақлифҳои муаллиф дар ҷодаи тақмили қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷалб намуд (с.17-25). Аз ҷумла:

- пешниҳод оид ба гурӯҳбандии субъектҳои ҳуқуқи граждани вобаста ба омили қобилияти амалкунӣ;

- таҳрири нави қисми 1 моддаи 24 КГ ҚТ, иловаи ҷумлаи дуюм ба қисми 1 моддаи 28 КГ ҚТ ва тақмили Қонуни ҚТ «Дар бораи ҳимоя ва дастгирии давлатии соҳибкорӣ», ки дар натиҷаи он механизми амалигардии институти ба соҳибкорӣ машғул шудани кӯдакон сода ва мушаххас шуда, меъёри қонунгузори аҳамияти амалӣ пайдо мекунад;

- дар КО ҚТ пешбинӣ намудани мафҳумҳои «қобилияти ҳуқуқдории оилавӣ» ва «қобилияти амалкунии оилавӣ»;

- мушаххас намудани ҳолатҳои имконияти ба миён омадани уҳдадории алиментдиҳии кӯдак ва дар ин замина тақмил додани институти мазкур, ки на танҳо ба таҳкими масъулияти падару модарро дар таълиму тарбияи фарзанд равона шудааст, балки масъулияти кӯдакон низ баланд бардошта мешавад;

- тақмили КО ҚТ бо роҳи пешбинӣ намудани боби алоҳида – муқаррароти умумӣ дар он ва ҷойгир намудани мафҳумҳои асосӣ, аз ҷумла мафҳуми «кӯдак»;

- таҳрири нави моддаи 80 КО ҚТ ва илова намудани моддаи нав – 80¹ ба КО ҚТ;

- пешбинӣ намудани ҳуқуқи васиятгузори кӯдак ва такмили КГ ҚТ вобаста ба он;

- ошкор гардидани қолабҳои гендерӣ дар сарҳати дуёми қисми 2 моддаи 90 КО ҚТ ва тақлиф ҷиҳати такмили он;

- такмили боби 11 КО ҚТ вобаста ба ҳуқуқҳои шахсии ғайримолу мулкӣ ва ғайра.

Ҳолатҳои номбаршуда шаҳодати онанд, ки муаллиф проблемаро дар ченакҳои назариявӣ амалиявӣ – ҳаматарафа мавриди таҳқиқ қарор дода, масъалаҳои ҳалталабро дар ҳар дуи ин ченакҳо дарёфт карда, дар заминаи ҳуҷумҳои илмӣ тақлифҳои мушаххасро дар шакли меъёрҳои ҳуқуқӣ манзур намудааст.

Дар баробари ин дастовардҳои илмӣ дар қор баъзе камбудихо ба ҷашм мерасанд, аз ҷумла:

1. Дар нуқтаи даҳуми ба ҳимоя пешниҳодшаванда (с.13) муаллиф ҳуқуқи кӯдакро ҳамчун зухуроти байнисоҳавӣ ва комплексӣ маънидод намудааст. Ин тасдиқоти муаллиф асосноккунии иловагиро тақозо дорад.

2. Таҳлилҳо ва ақидаҳои муаллиф вобаста ба қобилияти деликтии кӯдак (с.15 ва ғайра) яктарафа ва баҳснок буда, заминаи кофии назариявӣ надоранд.

3. Пешниҳоди муаллиф вобаста ба такмили қарори Пленуми Суди Олии ҚТ аз 2 октябри соли 2003, №16 «Дар бораи таҷрибаи аз ҷониби судҳо татбиқ намудани қонунгузорӣ ҳангоми баррасии баҳсҳои вобаста бо тарбияи фарзандон» (с.25) дар шакли умумӣ баён гардида, аз мазмуни автореферат мазмуну муҳтавои он нофаҳмо мебошад.

Камбудихои мазкур ҷузъӣ ва мубоҳисавӣ буда, ба арзиши баланди илмӣ таҳқиқот ягон таъсир надоранд.

Дар маҷмӯъ, автореферати диссертатсия ба талаботи Тағриби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо қарори

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми ноябри соли 2016, № 505 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ мебошад.

Бинобар ин, автореферати диссертатсияи Ғаффорзода Илҷон Ғаффор дар мавзӯи «Проблемаҳои вазъи ҳуқуқии кӯдак тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон: таҳқиқоти сивилистӣ» рисолаи илмии мустақилона анҷомёфта ба ҳисоб рафта, дар он натиҷаҳои нави илман асоснок ба даст омадаанд ва мушкилоти мушаххаси илмӣ ҳалли худро ёфтаанд. Ба андешаи мо, муаллифи диссертатсия - Ғаффорзода Илҷон Ғаффор барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 - Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) сазовор мебошад.

**Ректори Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон,
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор**

А.Д. Ғафурзода

Имзои А.Д. Ғафурзодаро тасдиқ мекунам.
Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Ф.Р. Суфиев

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
кӯч. Саид Носир-33, тел.: 224-17-86,
E-mail: halil-77@mail.ru.